EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDETS DIREKTIV 96/10/EF

af 21. marts 1996

om ændring af direktiv 89/647/EØF for så vidt angår de kompetente myndigheders godkendelse af aftaler om netting (»contractual netting«)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen [1],

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg [2],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Monetære Institut [3],

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B [4], og

ud fra følgende betragtninger:

I bilag II til Rådets direktiv 89/647/EØF af 18. december 1989 om solvensnøgletal for kreditinstitutter [5] fastsættes der regler for behandlingen af ikke-balanceførte rente- og valutakursrelaterede poster i forbindelse med beregningen af kapitalkrav for kreditinstitutter;

for at det indre marked kan fungere tilfredsstillende og især for at sikre lige konkurrencevilkår, skal medlemsstaterne tilstræbe, at deres kompetente myndigheder foretager en ensartet vurdering af aftaler om netting;

nærværende direktiv er i overensstemmelse med det arbejde, som et internationalt forum for banktilsynsmyndigheder har udført med henblik på disse myndigheders godkendelse af bilaterale aftaler om netting, herunder muligheden for at beregne egenkapitalkravene for visse transaktioner på grundlag af et nettobeløb i stedet for et bruttobeløb, forudsat at der findes juridisk bindende aftaler, der sikrer, at kreditrisikoen er begrænset til nettobeløbet;

de regler, der påtænkes for tilsynsmæssig godkendelse af netting på bredere internationalt plan, vil give mulighed for at reducere kapitalkravene for internationalt aktive kreditinstitutter og kreditinstitutkoncerner i en lang række tredjelande, hvis kreditinstitutter konkurrerer med EF-kreditinstitutter;

hvad angår kreditinstitutter, der er registreret i medlemsstaterne, kan kun en ændring af direktiv 89/647/EØF give en tilsvarende mulighed for de kompetente myndigheders godkendelse af bilateral netting og derved give dem lige konkurrencevilkår; reglerne er både afbalancerede og egnede til yderligere at styrke anvendelsen af tilsynsforanstaltningerne på kreditinstitutter;

medlemsstaternes kompetente myndigheder bør sikre, at tillæggene beregnes på grundlag af faktiske og ikke nominelle beløb;

i betragtning af denne situation er dette direktiv i overensstemmelse med nærhedsprincippet, idet formålet med dette direktiv kun kan opfyldes gennem en harmoniseret ændring af gældende EF-lovgivning —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag II til direktiv 89/647/EØF erstattes af bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Artikel 1 berører ikke de kompetente myndigheders godkendelse af de bilaterale kontrakter om nyordning, der er indgået inden ikrafttrædelsen af de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre dette direktiv.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 1996. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller

---

(1) EFT nr. C 142 af 25. 5. 1994, s. 8, og EFT nr. C 165 af 1. 7. 1995, s. 6.
(2) EFT nr. C 393 af 31. 12. 1994, s. 30.
(3) Udtalelse afgivet den 16. januar 1995 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).
(4) Europa-Parlamentets udtalelse af 16. februar 1995 (EFT nr. C 56 af 6. 3. 1995, s. 79). Rådets fælles holdning af 5. september 1995 (EFT nr. C 288 af 30. 10. 1995, s. 30). Europa-Parlamentets afgørelse af 14. december 1995 (EFT nr. C 17 af 22. 1. 1996). Rådets afgørelse af 26. februar 1996.
(5) EFT nr. L 386 af 30. 12. 1989, s. 14. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 95/15/EF (EFT nr. L 125 af 8. 6. 1995, s. 23).

skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 1996.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
K. HÄNSCH	A. GAMBINO
Formand	*Formand*

BILAG

»BILAG II

BEHANDLING AF IKKE-BALANCEFØRTE RENTE- OG VALUTAKURSRELATEREDE POSTER

1. ANVENDELSESOMRÅDE OG VALG AF METODE

Under forudsætning af deres kompetente myndigheders godkendelse kan kreditinstitutter vælge en af de nedenfor anførte metoder til at måle de risici, der er forbundet med de i bilag III opregnede transaktioner. Rente- og valutakurskontrakter, der handles på anerkendte børser, hvor de dagligt er genstand for margenkrav, og valutakurskontrakter med oprindelig løbetid på 14 kalenderdage eller mindre er undtaget.

2. METODER

Metode 1: Markedsværdimetoden

Trin a): Kontrakter opgøres til markedsværdi (mark to market) for at opnå de aktuelle genanskaffelsesomkostninger for alle kontrakter med en positiv værdi.

Trin b): For at nå frem til et tal for potentielle fremtidige kreditrisici(1) multipliceres kontrakternes nominelle hovedstole eller de underliggende instrumenters hovedstole med følgende procenter:

TABEL 1

Restløbetid	Rentekontrakter	Valutakurskontrakter
Et år og derunder	0 %	1 %
Over et år	0,5 %	5 %

Trin c): Summen af de aktuelle genanskaffelsesomkostninger og de potentielle fremtidige kreditrisici multipliceres med den risikovægtning, der er tillagt den relevante modpart i artikel 6.

Metode 2: Den »oprindelige risikos« metode

Trin a): Hvert instruments nominelle hovedstol multipliceres med følgende procenter:

TABEL 2

Oprindelig løbetid(1)	Rentekontrakter	Valutakurskontrakter
Et år og derunder	0,5 %	2 %
Over et år, men højst to år	1 %	5 %
Yderligere tillæg for hvert følgende år	1 %	3 %

(1) I forbindelse med rentekontrakter kan kreditinstitutter med samtykke fra deres kompetente myndigheder vælge mellem oprindelig og restløbetid.

Trin b): Den således konstaterede oprindelige risiko multipliceres med den risikovægtning, der er tillagt den relevante modpart i artikel 6.

(1) Undtagen ved »single-currency floating/floating interest rate swaps«, hvor kun de aktuelle genanskaffelsesomkostninger beregnes.

3. AFTALER OM NETTING (KONTRAKTER OM NYORDNING OG ANDRE AFTALER OM NETTING)

a) **Netting-typer, som de kompetente myndigheder kan anerkende**

I dette punkt forstås ved »modpart« enhver enhed (inklusive fysiske personer), der lovligt kan indgå en aftale om netting.

De kompetente myndigheder kan godkende følgende typer aftaler om netting som risikoreducerende:

i) bilaterale kontrakter om nyordning mellem et kreditinstitut og dets modpart, hvorefter gensidige krav og forpligtelser automatisk sammenlægges på en sådan måde, at der med denne nyordning fastsættes et enkelt nettobeløb, hver gang nyordningen finder anvendelse, og der således skabes en juridisk bindende enkelt ny kontrakt, som ophæver de tidligere kontrakter

ii) andre bilaterale aftaler om netting mellem et kreditinstitut og dets modpart.

b) **Betingelser for godkendelse**

De kompetente myndigheder må kun på følgende betingelser godkende aftaler om netting som risikoreducerende:

i) Et kreditinstitut skal med sin modpart have indgået en aftale om netting, der skaber en enkelt retlig forpligtelse, der dækker alle involverede transaktioner, således at kreditinstituttet i tilfælde af, at en modpart ikke er i stand til at opfylde sine forpligtelser som følge af misligholdelse, konkurs eller likvidation eller andre lignende omstændigheder, kun vil have krav på at modtage eller forpligtelse til at betale nettosummen af de pågældende individuelle transaktioners positive og negative markedsværdier.

ii) Et kreditinstitut skal have stillet skriftlige og begrundede juridiske udtalelser til rådighed for de kompetente myndigheder om, at de relevante domstole og administrative myndigheder i tilfælde af søgsmål ville finde, at kreditinstituttets krav og forpligtelser i de under nr. i) beskrevne tilfælde er begrænset til nettosummen som beskrevet under nr. i), i henhold til:

— lovgivningen i det land, hvor modparten er registreret som selskab, og, hvis en udenlandsk afdeling af en virksomhed er involveret, da også i henhold til lovgivningen i det land, hvor afdelingen er beliggende

— den lovgivning, som regulerer de pågældende individuelle transaktioner, og

— den lovgivning, som regulerer enhver kontrakt eller aftale, der er nødvendig for at gennemføre aftalen om netting.

iii) Et kreditinstitut skal råde over procedurer, der sikrer, at retsgyldigheden af aftalen om netting løbende undersøges i lyset af eventuelle ændringer i de relevante love.

De kompetente myndigheder skal, om nødvendigt efter at have hørt andre relevante kompetente myndigheder, have forvisset sig om, at den pågældende aftale om netting er retsgyldig efter loven i hvert enkelt af de relevante lande. Hvis en af de kompetente myndigheder ikke er forvisset herom, kan aftalen om netting ikke godkendes som risikoreducerende for nogen af modparterne.

De kompetente myndigheder kan acceptere begrundede juridiske udtalelser, der udformes for hver type aftale om netting.

Kontrakter, der indeholder en bestemmelse, hvorefter det er tilladt en ikke-misligholdende modpart kun at foretage begrænsede betalinger eller ingen betalinger overhovedet til en misligholder, også selv om misligholderen er nettokreditor, (»walkaway«-klausul), kan ikke godkendes som risikoreducerende.

c) **Virkninger af godkendelsen**

i) *Kontrakter om nyordning:*

De enkelte nettobeløb, der fastsættes i forbindelse med kontrakter om nyordning, kan vægtes i stedet for de involverede bruttobeløb. Således kan ved anvendelse af metode 1

— de aktuelle genanskaffelsesomkostninger i trin a) og

— kontrakternes nominelle hovedstole eller de underliggende instrumenters hovedstole i trin b)

beregnes ved at tage hensyn til kontrakten om nyordning. Ved anvendelse af metode 2 kan den nominelle hovedstol i trin a) beregnes ved at tage hensyn til kontrakten om nyordning; procenterne i tabel 2 finder anvendelse.

ii) *Andre aftaler om netting:*

Ved anvendelse af metode 1 kan de i trin a) omhandlede aktuelle genanskaffelsesomkostninger for kontrakter, der indgår i en aftale om netting, beregnes ved at tage hensyn til de aktuelle hypotetiske nettogenanskaffelsesomkostninger, der følger af aftalen. I trin b) kan der kun tages hensyn til de enkelte nettobeløb i forbindelse med valutaterminsforretninger og andre lignende kontrakter, hvor den nominelle hovedstol svarer til »cash flows«, og hvor de beløb, der skal modtages eller udbetales, forfalder på samme valørdag og i samme valuta.

Ved anvendelse af metode 2 gælder for trin a) følgende:

— for så vidt angår valutaterminsforretninger og lignende kontrakter, hvor det nominelle beløb svarer til »cash flows«, og hvor de beløb, der skal opkræves eller betales, forfalder på samme valørdag og i samme valuta, kan den nominelle hovedstol beregnes ved at tage hensyn til aftalen om netting; tabel 2 gælder for alle disse kontrakter

— for så vidt angår alle andre kontrakter, der indgår i en aftale om netting, kan procenterne reduceres til tallene vist i tabel 3:

TABEL 3

Oprindelig løbetid (1)	Rentekontrakter	Valutakurskontrakter
Et år og derunder	0,35 %	1,50 %
Over et år, men højst to år	0,75 %	3,75 %
Yderligere tillæg for hvert følgende år	0,75 %	2,25 %

(1) I forbindelse med rentekontrakter kan kreditinstitutterne med samtykke fra deres kompetente myndigheder vælge mellem oprindelig og restløbetid.«